

رئیس جمهور در میدان انقلاب: پایان رژیم صهیونیستی آغاز شد

سیاست ۲

توسعه ایران

درباره چرایی سکوت تئاتر ایران نسبت به فاجعه انسانی در فلسطین آن روز که آینده رانمی دیدیم

فرهنگ و هنر ۶

رشد ۴ برابری میلیاردهای ایرانی
همزمان با ۳ برابر شدن فقر مطلق

سیمای ناعادلانه و کربه اقتصاد کشور

دسترخ ۴

«خشم» و «اندوه عمیق» بایدن از بیماران بیمارستان
المعداتی غزه، با استقبال گرم نتانیاهو فرونشست

هم آغوشی تسلی بخش!

جهان ۵

وزیر کشور:

قتل داریوش مهرجویی ارتباطی با قتل های زنجیره ای ندارد

سیاست ۲

رئیس کانون انجمن های صنفی کامیونداران کشور:

کامیون های جنگ جهانی دوم هنوز در ایران بار می برند

چرتکه ۳

با حضور گسترده هنرمندان:

پیکر مهرجویی و همسرش در خاک آرام گرفت

فرهنگ و هنر ۶

۶ نکته از نبرد تیم ملی روبه روی قطر کی روش چهارمیخ شد!

آدرنالین ۸

احتمال تداوم چالش ایران و ۱+۵ بر سر رفع تحریم های موشکی وجود دارد؛

اجرای بی ثمر مفاد برجگام

محمد جواد ظریف، وزیر امور خارجه پیشین معتقد بود که مهمترین دستاورد برجگام دور کردن سایه تهدیدات امنیتی از ایران است. با این حال فضای عمومی و سیاسی جامعه مهم ترین خواسته از قرار داد برجگام را در رفع تحریم های اقتصادی ایران می دید. هدفی که با خروج یکجانبه ترامپ از این قرار داد و عدم همراهی طرف های اروپایی در عمل نتوانست محقق شود و آمریکا با اعمال تحریم های یکجانبه توانست جهان را وادار به تبعیت از خود کند؛ اما ایران هم با کاهش تعهدات و محدودیت های هسته ای خود توانسته است از مزایای حقوقی، سیاسی، نظامی

و امنیتی قرار داد برجگام بهره مند شود. بنابراین ایران بدون درگیری و پرداخت هزینه زیادی از شرایط خطیر قرار گرفتن ذیل فصل هفتم منشور ملل متحد خارج خواهد شد؛ شرایطی که در دوره محمود احمدی نژاد و سیاست خارجی ماجراجویانه و بی مسئولیت او رقم خورد و ایران را با صدور شش قطعنامه شورای امنیت ذیل فصل هفتم منشور ملل متحد به عنوان خطری برای صلح و امنیت جهانی قرار داد. ۱۸ اکتبر (۲۶ مهر ماه) بندی در برجگام وجود دارد و آن هم منقضی شدن خود کار تحریم های تسلیحاتی ایران در سازمان ملل است...

سیاست ۲

استاد اقتصاد با اشاره به اعلام کاهش بیکاری از سوی مرکز آمار و در گفت و گو با «توسعه ایرانی»:

افزایش اشتغال لزوما به معنای رشد اقتصادی نیست

چرتکه ۳

به رغم حمله هولناک به المعدانی، آمریکا قطعنامه پیشنهادی برای توقف جنگ را تو کرد؛

غزه؛ بی پناه، غرق در وحشت و ماتم

همین صفحه

گزارش

به رغم حمله هولناک به المعدانی، آمریکا قطعنامه پیشنهادی برای توقف جنگ را تو کرد؛

غزه؛ بی پناه، غرق در وحشت و ماتم

محبوبه ولی

«تنها چیزی که باید به غزه برسد صدها تن بمب نیروی هوایی است، نه کمک های انسان دوستانه» این جمله ایتمار بن گویر، وزیر امنیت ملی افراطی ترین کابینه دست راستی اسرائیل است که تنها چند ساعت پیش از حمله به بیمارستان المعدانی غزه آن را گفته بود. و نهایتاً این حجم از وحش و حیرت کشانده؛ حیرت شب جهان را تا اوج تحیر و حیرت کشانده؛ حیرت حمله به بیمارستانی که پناهگاه پنج هزار غیرنظامی، زن و کودک بود. در قرن ۲۱، با این همه سازمان های عریض و طویل بین المللی و حقوق بشری و پیش چشم هشت میلیارد جمعیت کره زمین، اسرائیل توانست یک بار دیگر جهان را از میزان وحشی گری خود حیرت زده کند!

خبرنگاران اسام در گزارش های خود تصریح می کنند قدرت بمبی که المعدانی را هدف گرفته، از نوع بمب هایی است که اسرائیل در اختیار دارد.

خاموش کردن حقیقت

روزنامه وال استریت ژورنال اعلام کرد بمبی که بر المعدانی فرود آمده، مارک ۸۴ (Mark ۸۴) بمب سقوط آزاد چند منظوره ساخت آمریکا است که حدود یک تن وزن و قدرت تخریب بسیار بالایی دارد. در تلاشی دیگر، بازی رسانه ای و روانی اسرائیل این گزینه را مطرح کرده که زیر بیمارستان انبار مهمات بوده است. تحلیلگران اما می گویند در ویدئوها بعد از اصابت عامل انفجار، هیچ انفجار دومی که دال بر وجود انبار مهمات باشد دیده نمی شود.

گزینه های دیگری که بتواند مسئولیت این جنایت شنیع را از دوش اسرائیل بردارد نیز مرتب مطرح می شوند؛ از وجود نیروهای خودسر در اسرائیل تا خطای راکتی حماس. با طرح این ادعاها، حقیقت ماجرا در هاله ای از ابهام باقی می ماند تا خشم افکار عمومی جهان فروکش کند. اما صحت هیچ یک از این ادعاها، سر سوزنی از توحش اسرائیل کم نمی کند. آنها که بر پی تظهير اسرائیل هستند، خود را در تقلاي بیهوده نیندازند، چرا که کارنامه اسرائیل مشحون از این کودک کشی ها و ذالتهاست. حامیان اسرائیل می توانند مثل آن عکس معروف گاردین که اسرائیلی ها را روی تپه ها در حال تماشای بیماران غزه و هورا کشیدن نشان می دهد، کودکان تکه تکه شده در المعدانی را نظاره کنند و حتی برایش کف بزندانمانی توانمند منکر خوی کودک کشی اسرائیل شوند.

گوشه ای از یک کارنامه خونین

در همین ۱۲ روز گذشته های حملات اسرائیل بنا به اعلام وزارت بهداشت فلسطین سه هزار و ۳۰۰ تن رسیده است. هزار و ۲۰۰ نفر همچنان زیر آوار خانه ها و ساختمان ها به سر

سابقه ای نیز گزارشگران و ناظران بی طرف را به این نتیجه رسانده که مظنون اصلی جنایت سه شنبه شب اسرائیل است.

مستثنی از قانون انسان و حیوان

اسرائیل آیا به واسطه این جنایات و به واسطه حمله مرگبار سه شنبه شب به یک بیمارستان مملو از آوارگان، از سوی سازمان های بین المللی تنبیه خواهد شد؟ آیا تحریم خواهد شد؟ آیا با قطع روابط و تنبیهات دیپلماتیک مواجه خواهد شد؟ آیا بر خوردی فراتر از صدور بیانه ها با چنین جنایاتی خواهد شد؟

پاسخ تاریخ به این سوال منفی است. چون هیچ یک از قوانین بین الملل بر اسرائیل مترتب نیست. اسرائیل مستثنی از هر قاعده و قانونی است؛ حتی مستثنی از انسانیت؛ حتی مستثنی از قوانین حیوانی؛ چرا که حیوانات نیز شریف تر از آنند که با طعمه خود چنین کنند؛ آن را به سوی پناهگاه کوچ دهند و سپس بر سر و جوان و زن و کودک و مجروح آوار شوند.

به واسطه همین مستثنی بودن از قوانین و البته لایق قسوی و بر خور داری از حمایت آمریکا است که اسرائیل هیچگاه در جایگاه پاسخگویی به جنایات خود قرار نگرفته است؛ نمونه اش کشتار صبرا و شتیلا. اکنون به بهانه حمله حماس به اسرائیل، اروپا و آمریکا همدلانه با اسرائیل در کشتار غیر نظامیان غزه همراهی می کنند. کشتار صبرا و شتیلا در سپتامبر ۱۹۸۲ اما چنان بود که در اروپا مردم شعار «ناز یسرا ئیل» سر می دادند

و موج فشارها به دول اروپایی برای قطع روابط دیپلماتیک با اسرائیل بالا گرفت.

کشته ها چنان در خیابان ها و گور های دسته جمعی را می شدند که هنوز کسی نمی داند قربانیان آن قتل عام سه هزار نفر بودند، چهار هزار یا پنج هزار. مدتی بعد خانواده قربانیان کشتار اردو گاه های صبرا و شتیلا اقامه دعوی کردند. ۱۲ فوریه ۲۰۰۳ دادگاه عالی بلژیک حکم به قابل پیگرد بودن آریل شارون، نخست وزیر اسرائیل داد که از عاملان اصلی کشتار صبرا و شتیلا بود. نهایتاً اما ماه سپتامبر همان سال، دادگاه عالی بلژیک قرار منع تعقیب آریل شارون برای اتهام جنگی را صادر کرد، به این دلیل که شاکیان بلژیکی نبودند.

سرنوشت دادخواهان کشتار قانا مربوط به آوریل ۱۹۶۶ نیز چنین بود. ۹ سال بعد گروهی از بازماندگان غیر نظامیانی که در آن حملات کشته شده بودند، در دادگاهی در آمریکا علیه «موشه یعلون»، رئیس پیشین ستاد ارتش اسرائیل شکایت کردند. دادگاه منطقه ای آمریکا اما این ادعا که «یعلون» بر اساس قانون مصونیت حاکمیت خارجی مستحق مصونیت است، این شکایت را رد کرد.

آمریکا قطعنامه پیشنهادی برای وقفه در جنگ را تو کرد

یکسان کردن غزه با خاک، بستن آب و برق، کشتار کودکان، زنان و مجروحان، بسته ماندن مرزها و محصور افتادن میان آتش و خون؛ این همه بلا صرفاً طی ۱۲ روز بر غزه نازل شده اما دیروز روزنامه اسرائیلی معاری نوشته است که به عقیده ارتش اسرائیل جنگ اسرائیل در غزه حداقل تا چهار ماه طول خواهد کشید.

از سوی دیگر آمریکا پیش نویس قطعنامه ای را که خواستار ایجاد یک وقفه در عملیات جنگی برای ارسال کمک های بشردوستانه بود و تو کرد، روز گذشته در حالی که ۱۲ عضو ۱۵ عضو شورا به متن پیشنهادی برزیل رای مثبت دادند، ایالات متحده آمریکا به آن رای مخالف داد و روسیه و بریتانیا هم رای ممتنع دادند.

جوابیدن ذیل این تصمیم آمریکا گفته است «اسرائیل دوباره کشور امنی برای یهودیان خواهد شد». در این شرایط در روز های پیش رو فجاجع در غزه بسیار بیشتر خواهد شد.

بردگان تعصب وایدنولوژی

در این میان آنهایی که بنای شیفتگی شان به اسرائیل، مخالفت با جمهوری اسلامی است، آنهایی که هواداری شان از اسرائیل را به واسطه مخالفتشان با حکومتی ایدئولوژیک تعریف می کنند، خود سخت گرفتار ایدئولوژی اند. آنها که می خواهند خود را از بند سیاست های ایدئولوژیک که بر تمام زندگی شان سایه انداخته نجات دهند، خود چنان اسیر ایدئولوژی مخالفت با جمهوری اسلامی شده اند که می توانند چشمشان را به روی هر جنایتی ببندند.

با این حال ایدئولوژی مخالفت با جمهوری اسلامی به آنها حکم می کند که کنار اسرائیل به عنوان دشمن جمهوری اسلامی بایستند؛ حتی اگر اسرائیل جنایتکاری منفور و سفاک باشد. این دست تعصب ها چه تفاوتی دارد با تعصبی که اسید روی صورت دختران می ریزد؟

تعصب کور آدمی را به کجاها که نمی برد؛ یکی را وامی دارد به دگم اندیشی و تحجرو دیگری را می اندازد در منجلاب تطهیر توحش! آنهایی که صلح نوبل برده اند چنان برده ایدئولوژی خود شده اند و چنان سکوت سنگینی در قبال غزه کرده اند که تو گویی الفبای صلح را هم نمی دانند! آنهایی که برای هر ضایعه ای توثیت و هستتگ می زنند و بست می گذارند و برای چنین جنایتی سکوت می کنند مبادا دست اپوزیسیون بودنشان بر هم بخورد، مبادا کسانی که برایشان هورامی کشند و ترش کنند، مبادا بر پژوهشگری شان خط بیفتد، آنهایی که وجدانشان یک روز در دست چپ هاست و یک روز گرفتار بازی راستی ها؛ آنها آنقدر شجاع نیستند که از غزه بگویند؛ حقیقت گاهی آنقدر تنهاست که خیلی های می ترسند کنارش بایستند!